

Regjeringen, skal itide tage fat paa Sagen, forberede den, og, førend Rigsdagen kommer sammen, med Benyttelse af de fornødne Kræfter og Midler udarbejde sit private Lovforslag og betimelig forelægge det for det ene eller det andet Thing. Det ligger, som sagt, ikke i mindste Maade i min Tanke at ville indskrænke det private Initiativ, skøndt jeg vel troer, at en dygtig Regjering bør sørge for, at det bliver saa lidt anvendt som muligt. Derimod har jeg meget imod disse Lovforslag, der ved 2den Behandling fremkomme i en heel Række af nye Paragraffer, der skulle behandles og afstemmes som et eneste Vædringsforslag. Det er en Vei, hvorpaa den Enkeltes Talent kan bevæge sig med Velbehag, men som det ikke er godt at betragte. Men foruden denne almindelige Betænkelighed har jeg stor Tvivl, om det nærværende, fra Udvalget fremkomne Lovudkast i sig selv er hensigtsmæssigt. Jeg troer ikke, at Kjøbenhavns Havnevesen for Tiden definitivt kan ordnes — hvad Udvalget ogsaa i mange Henseender har følt og tilveels udtalt, men hvortil det ikke praktisk holdt sig — før Retsspørgsmaalet er afgjort, før man faaer at vide, hvem Kjøbenhavns Havn, nemlig Cofhardihavnen, tilhører, og hvad der hører med til Havnen, om Broerne høre dertil eller ikke, om Opvaskingsvæsenet skal høre med under Havnebestyrelsen eller ikke osv.; jeg synes, det er aldeles forkeert at ville ordne Havnens Bestyrelse paa et nyt Grundlag, saalænge et saa nærliggende Spørgsmaal ikke er afgjort eller kan afgjøres som det, om Opvaskingen af Havnen til en tilstrækkelig Dybde paa ethvert Punkt skal høre hen under den samme Autoritet, der i det Hele bestyrer Havnen. Jeg vil aldeles ikke lægge Skjul paa, at jeg troer, Kjøbenhavns Havn maa blive Communens, naturligtvis under al mulig Con-

trol fra Regjeringens Side, under al Ret til at gjøre Indsigelse, hvor Statens Interesse kan komme i Conflict med de communale Interesser, under al fornøden Reservation med Hensyn til Opretholdelsen af Grændsen mellem Handels- og Orlogshavnen, og under Vedtagelse af Former for en Samvirken, hvor sælles Diemed for begge skulle fremmes. Saaledes som Forholdet for Diebliffet er, troer jeg virkelig ikke, at man kan gjøre Andet end vedtage en interimistisk Foranstaltning, hvorved Forretningsgangen, som jeg og vel Alle erkjende ikke er, som den bør vær være, bliver simplificeret, saavidt det kan skee under det stedfindende Forhold, og jeg troer, at Regjeringsudkastet viste Veien dertil. Jeg troer ikke, at Communens Indflydelse i Realiteten vil blive mindre, naar den har sin Borgemester og et virkelig individuelt ansvarligt Medlem af Borgerrepræsentationen i Havneadministrationen, for der at gjøre gjældende, hvad Borgerrepræsentationen til enhver Tid vil have gjort gjældende. Med Hensyn til Regjeringens Lovudkast skal jeg endnu blot i Forbigaaende tilføje, at jeg ikke troer, Regjeringen skulde have udtalt, at den netop fra sin Side vilde have en Techniker i Bestyrelsen. Det er ikke en technisk Administration, der skal dannes, men det er en Administration, der, naar den behøver Technik, veed enten at bruge den Techniker, den selv har i sin Havnebygmester, eller at henvende sig til en Anden, der er Opgaven voren. Jeg troer ogsaa, at der til Regjeringens Udcast kunde være føiet en § til yderligere Betyggelse af de communale Interesser, navnlig med Hensyn til Besøttelsen for den efter Udcastet dannede Haaneadministration til at kunne gjøre Udgifter, der kunne medføre fremtidige Byrder for Communen.